

خازن:

خازن تشکیل شده است از دو صفحه هادی که بوسیله جسم عایق از هم جدا شده باشند. کاغذ، میکا و سرامیک از جمله عایق‌هایی هستند که در ساخت خازن بکار می‌روند. خازن در مدار دو اثر مهم دارد. اولاً با دادن ولتاژ به دو سر آن بار الکتریکی در آن ذخیره می‌شود. ثانیاً ذخیره شدن بارهای الکتریکی باعث ایجاد اختلاف پتانسیلی در دو سر خازن می‌شود. وقتی که ولتاژ خازن برابر ولتاژ داده شده شود دیگر جایابی بار الکتریکی بیشتری به وجود نمی‌آید. این بار الکتریکی در خازن چه به منبع وصل باشد یا آنرا قطع کنیم در خازن باقی می‌ماند. وقتی که دوسریک خازن شارژ شده که از منبع تغذیه جدا کردیم رابه وسیله یک سیم رابط به هم وصل کنیم خازن خالی می‌شود عملاً کافی است که ولتاژ خازن بیشتر از ولتاژ داده شده به سر آن باشد تا خازن به عنوان یک منبع ولتاژ موقت برای ایجاد یک جریان تخلیه در مسیر تخلیه اقدام کند در این دو حالت جریان تخلیه خازن ادامه خواهد داشت تا اینکه ولتاژ به صفر ویا برابر ولتاژ داده شده به دوسر آن برسد. خازنها به اشکال گوناگون ساخته میشوند که متداول ترین آنها خازنهای مسطح هستند. این نوع خازنها

از دو صفحه هادی که بین آنها عایق یادی الکتریک قرار دارد، تشکیل میشوند. صفحات هادی نسبتاً بزرگ اند و در فاصله ای بسیار نزدیک به هم قرار میگیرند. دی الکتریک انواع مختلفی دارد و با ضریب مخصوصی که نسبت به هوا سنجیده میشود معرفی میگردد. این ضریب راضریب دی الکتریک میگویند.

پر کردن خازن:

سادهترین راه برای باردار کردن یک خازن این است که دوسر آنرا به یک باتری متصل کنیم، جریانی که به هنگام بستن کلید برای بار اول تنها برای چند لحظه در مدار برقرار میشود بار را روی تیغهها انباشته میکند. ظرفیت هر خازن محدود پر می شود. $(Q = CV)$ است، به همین دلیل خازن پس از گرفتن مقدار معینی بار در این حالت با آنکه کلید همچنان بسته است جریانی از مدار عبور نمیکند، لذا نتیجه میگیریم که جریان مستقیم در مداری که شامل خازن است نمیتواند بطور دائمی برقرار باشد. بعضی از خازنها پلاریته دارند یعنی باید در هنگام اتصال به باتری قصب مثبت باتری به مثبت خازن وصل شود و قطب منفی باتری به منفی خازن وصل شود

ظرفیت خازن:

خازن یکی از اجزای مدارهای الکترونیکی است که وقتی در مدار قرار می گیرد برخلاف مقاومت، بار الکتریکی را از خود عبور نمیدهد، بلکه آنرا در خود ذخیره میکند و به این دلیل کاربرد مهمی در مدار دارند. اگر خازن با صفحات موازی را در نظر بگیریم و یک گالوانومتر به آن وصل کنیم، بعد از بستن کلید برای مدت کوتاهی عبور جریانی را در مدار نشان می دهد. جریان اخیر Q را روی یک صفحه خازن انباشته می کند و از صفحه دیگر بار $+Q$ را دور میکند و باعث می شود بار خالص $-Q$ در آن باقی بماند، در چنین وضعیتی خازن بار Q را در خود ذخیره کرده، هر چه اختلاف پتانسیل دوسر منبع بیشتر باشد مقدار باری که روی صفحات خازن انباشته میشود بیشتر خواهد بود، به طوری که نسبت Q به V برای یک خازن معین مقداری است ثابت، این مقدار ثابت را با نمایش داده، ظرفیت خازن می نامیم. واحد ظرفیت در SI فاراد است که با F نشان داده میشود و آن ظرفیت خازنی است که هرگاه اختلاف پتانسیل بین صفحات آن یک ولت باشد، بار ذخیره شده روی هر یک از صفحات یک کولن شود.

عواملی که بر ظرفیت خازن اثر می گذارد:

* ظرفیت خازن با فاصله دو صفحه از یکدیگر نسبت عکس دارد.

* ظرفیت خازن با مساحت بخشی از دو صفحه که در مقابل هم قرار دارد نسبت

مستقیم دارد.

* اگر بین دو صفحه خازنی که عایق آن هواست، قطعه‌ای از یک ماده عایق قرار دهیم

ظرفیت آن زیاد می شود. مقدار این افزایش به جنس ماده عایق بستگی دارد، ضریب

این افزایش برای مواد مختلف را ثابت دی الکتریک آن ماده مینامند. ماده‌ای که برای

پرکردن فضای بین دو صفحه خازن بکار میرود باید عایق خوبی باشد و برای آنکه

ظرفیت خازن زیاد شود باید ثابت دی الکتریک بالایی داشته باشد. ظرفیت خازن دی

الکتریک با صفحات موازی

$$C = K\epsilon_0 A/d \quad \text{که} \quad \epsilon_0 = 8.85 \times 10^{-12} \text{ C}^2/\text{Nm}^2$$

K به جنس ماده دی الکتریک بستگی دارد و برای هوا تقریباً ۱ است.

برای محاسبه ظرفیت خازن ابتدا از قانون گاوس استفاده کرده، برای این

منظور سطح گاوسی فرضی مناسبی اختیار کنید، با استفاده از این روش E بدست

می آید

$$(E \cdot ds = q / \epsilon_0 f)$$

ظرفیت خازن کروی:

خازنی که از دو صفحه کروی تو در تو با بارهای مخالف بوجود آمده است، برابر است

با

$C = 4\pi\epsilon_0 ab / (b-a)$ که شعاع کره کوچکتر و b شعاع کره بزرگتر است.

ظرفیت خازن استوانه ای:

خازنی که از دو صفحه استوانه ای تو در تو با بارهای مخالف بوجود آمده است.

$C = 2\pi\epsilon_0 l / \ln(b/a)$ که b شعاع سطح مقطع استوانه ها و l طول استوانه است.

ظرفیت یک کره متروی:

پتانسیل یک کره رسانای متروی به شعاع R و حامل بار Q برابر

این کره رامیتوان مانند یکی از صفحات خازنی در نظر گرفت که صفحه دیگر آن

$$V = q / 4\pi\epsilon_0 R$$

به شعاع بی نهایت و V بر روی این کره در بی نهایت صفر است، پس ظرفیت این کره

$$C = 4\pi\epsilon_0 R$$

کد رنگی خازن ها:

در خازن های پلیستر برای سالهای زیادی از کدهای رنگی بر روی بدنه آنها استفاده می شد. در این کدها سه رنگ اول ظرفیت رانشان میدهند و رنگ چهارم تولرانس رانشان می دهد. برای مثال قهوه ای - مشکی - نارنجی به معنی ۱۰۰۰۰ پیکوفاراد یا ۱۰ نانوفاراد است. خازن های پلیستر امروزه به وفور در مدارات الکترونیک مورد استفاده قرار میگیرند. این خازنها در برابر حرارت زیاد معیوب میشوند و بنابراین هنگام لحیمکاری باید به این نکته توجه داشت.

ترتیب رنگی خازن ها به ترتیب از ۰ تا ۹ به صورت زیر است:

سیاه، قهوه ای، قرمز، نارنجی، زرد، سبز، آبی، بنفش، خاکستری، سفید

خازن ها با هر ظرفیتی وجود ندارند. بطور مثال خازن های ۲۲ میکروفاراد یا ۴۷ میکروفاراد وجود دارند ولی خازن های ۲۵ میکروفاراد یا ۱۱۷ میکروفاراد وجود ندارند.

نقش دی الکتریک در خازن:

آزمایش نشان میدهد که ظرفیت الکتریکی یک خازن نه فقط به شکل هندسی، اندازه

و آرایش متقابل رسانا های آن بلکه به خواص عایق (دی الکتریک) پرکننده فضای بین این رساناها نیز بستگی دارد.

خازن مسطحی را بردار کنید و اندازه ولتاژ دوسر آنرا از روی ولت متر بخوانید. بعد یک صفحه کائوچویی خنثی در فاصله بین صفحات خازن بگذارید. خواهید دید که اختلاف پتانسیل الکتریکی بین دو سر خازن به مقدار زیادی کاهش پیدا کرد. اگر صفحه کائوچو را بردارید، از نو ولتاژ قبلی را روی ولت متر خواهید خواند. این

آزمایش نشان می دهد که با تعویض جای هوا با کائوچو ظرفیت خازن افزایش می یابد. اگر دی الکتریک دیگری به جای کائوچو بگذارید. نتیجه متفاوتی برای ولتاژ بدست می آورید. اگر ظرفیت خازن را هنگامی که بین صفحات آن خالی است با C_0 و ظرفیت همان خازن را هنگامی که فاصله بین صفحات تماما با دی الکتریک پر شود، C باشد. این دو ظرفیت از طریق خاصیت دی الکتریک که آنرا با

نشان می دهیم و به آن گذردهی الکتریکی عایق می گوئیم ، به هم مربوط می شوند. ϵ به عبارتی:

$$C = \epsilon C_0$$

آنچه گفتیم نه تنها در مورد خازن مسطح بلکه درباره خازنهای نوع دیگر نیز صادق

خازن بجای هوا عایق دیگری بگذاریم ظرفیت ϵ است. هرگاه در برابر میشود.

خازن

مکانیزم علمی افزایش ظرفیت با گذردهی عایق:

بارهای مثبت و منفی که بر روی صفحه های خازن انباشته می شوند یک میدان الکتریکی یکنواخت در فضای بین دو صفحه برپا میکنند. هنگامی که یک ماده عایق

در این میدان الکتریکی قرار میگیرد توزیع بار الکتریکی اتمهای آن به دلیل نیروهای

که در میدان الکتریکی بر بارهای الکتریکی وارد میشود اندکی تغییر میکند. دو سطح

تیغه دی الکتریک یکی بار مثبت و دیگری بار منفی بدست می آورد. وجود این بارها

باعث میشود که خازن بتواند به ازای اختلاف پتانسیل ثابتی، بار بیشتری روی

صفحه های خود انباشته کند، زیرا بارهای مثبت و منفی روی دو سطح دی الکتریک

اکنون میتوانند بارهای بیشتری بسوی صفحه های خازن بکشانند، یعنی دی الکتریک

برابر می شود که همه ϵ ظرفیت خازن را افزایش می دهد. ظرفیت خازن فقط وقتی

خطوط میدان الکتریکی که از یک صفحه دیگر میروند، از میان عایق خازن بگذرند. مثلاً

آنها میتوان در خازنی مشاهده کرد که به تمامی در داخل مایع دی الکتریک انداخته

شده است. با وجود این هرگاه فاصله بین دو صفحه در مقایسه با ابعاد آنها کوچک باشد، می توان پذیرفت که فقط فضای بین رساناها را با دی الکتریک پر کنیم. زیرا میدان الکتریکی خازن عملاً در این ناحیه جایگزین می شود. با قرار دادن ماده ای با گذر دهی بالا بین صفحات می توان ظرفیت خازن را به مقدار زیادی بالا برد. در کارهای عملی امروزه از این امر استفاده می کنند و به جای هوا از عایقهایی مانند شیشه، میکا، پارافین، کاغذ یا مواد دیگری بکار می برند. در چگالنده های صنعتی عایقهایی مانند کاغذ آغشته به پارافین به عنوان دی الکتریک بکار می رود. بدیهی است جهت ساخت خازنها فقط دی الکتریکهایی که خواص عایقی خوبی دارند مورد استفاده قرار می گیرند، در غیر این صورت بارها به داخل دی الکتریک نفوذ می کنند. به این دلیل آب به رغم گذر دهی بالایش برای ساخت خازنها مناسب نیست، زیرا فقط هنگامی می شود به عنوان دی الکتریک خوب از آن استفاده کرد که به میزان بسیار بالایی خالص شده باشد.

تغییرات پارامترهای خازن توسط دی الکتریک:

*دی الکتریک ظرفیت خازن را برابر ϵ می کند: $C = \epsilon C_0$

*دی الکتریک شدت میدان الکتریکی در بین جوشنهای $E = E_0/\epsilon$ که در آن E_0

خازن راکاهش میدهد

میدان الکتریکی خازن بدون دی E میدان الکتریکی خازن با دی الکتریک می باشد.

الکتریک و

*اگر دو بار نقطه‌ای در داخل دی الکتریک باشند، شدت میدان الکتریکی هر بار در

محل بار دیگری نیز کاهش می یابد. در نتیجه نیروی مؤثر روی هر بار در مقایسه با

خلاً نیز با همان نسبت کاهش می یابد، یعنی: در مورد نیروی بین جوشنهای خازن

نیز چنین است:

$$F = F_0/\epsilon$$

انواع خازن:

ثابت : کاغذی . میکا . الکترولیتی . سرامیک

متغیر : خازن هوا . خازن تریمر

خازن ثابت: در خازن های ثابت ، ظرفیت از پیش تعیین شده و ثابت است و مقدار

آن را بعد از ساخت نمی توان تغییر داد . خازن های ثابت را معمولاً با جنس دی الکتریک به کار رفته در آنها می شناسند.

خازن کاغذی: در ساختمان این نوع خازن ها از دو ورقه لوله شده قلع به منزله صفحات هادی که بوسیله ورقه های نازک کاغذی از یک دیگر جدا شده اند استفاده میشود و آن را به صورت یک استوانه فشرده در می آورند. هر یک از اتصال های خارجی خازن به ورقه های قلعی که به عنوان صفحات خازن میباشد وصل میشود معمولاً این استوانه در محفظه ای مقوایی که با موم پوشش یافته و یا آن را در محفظه ای پلاستیکی قرار می دهند. خازنهای کاغذی به دلیل ارزان بودن و اندازه کوچکشان مورد استفاده فراوان قرار می گیرند . جنس دی الکتریک آنها کاغذ آغشته به پارافین است و در ولتاژ پیش از ۶۰۰ ولت مورد استفاده قرار می گیرند.

خازن میکا: خازن میکا از تعدادی ورقه ی نازک میکا به عنوان دی الکتریک و ورقه های نازک فلزی تشکیل می شوند . این ورقه ها به صورت یک در میان روی هم قرار می گیرند . ورقه های فلزی در دو دسته به یک دیگر متصل شده اند تا سطح موثر هر صفحه ی خازن را بزرگتر کنند و ظرفیت خازن بالا رود . هر چه مقدار

صفحات فلزی بیش تر و اندازه ی آنها بزرگتر باشد ، ظرفیت خازن افزایش می یابد .
مجموعه ورقه های میکا و فلز در یک کپسول قرار می گیرند.

خازن الکترولیتی: خازن های الکترولیتی دارای قطبیت معینی است و از آن در مدار های ds استفاده می شود. یک صفحه از خازن الکترولیتی مثبت است که به سر مثبت

منبع وصل می شود . صفحه دیگر منفی است و به سر منفی منبع متصل میگردد. ظرفیت این خازن ها بالا و از چند میکروفاراد تا چند هزار میکرو فاراد است.

ولتاژ شکست این خازن ها معمولا کم و جریان نشتی آنها نسبت به سایر خازنها زیاد است . خازن های الکترولیتی را با الکترولیت مایع و هم با الکترولیت خشک می سازد. ساختمان این خازن ها شامل دو فلز به نام الکتروود می باشد که معمولا از آلومینیم می باشد و الکترولیت آن از فسفات یا محلول کربنات ساخته می شود. در بین صفحه آلومینیومی ماده اسفنجی (توری) به منظور جذب کردن الکترولیت به

خود و ایجاد تجزیه الکتریکی لازم به کار برده می شود. محفظه نگهدارنده اجزاء فوق را از جنس پلاستیک یا آلومینیم می سازند. این خازن ها در موتور هایی که با خازن راه انداز کار می کند و یا موتور های دو خازنی به کار می رود.

خازن سرامیکی: خازنهای سرامیک دارای دی الکتریک بالا با توان بالا و اندازه کوچک

هستند. از این خازن ها در فرکانس های بالا استفاده می شود . صفحات خازن
سرامیکی از جنس نقره و به صورت صفحات بسیار نازکی هستند که ماده ی دی
الکتریک بین آنها را سرامیک تشکیل میدهد. این خازن ها از لحاظ فیزیکی بسیار کوچک
اند. ظرفیت خازن های سرامیکی از چند پیکوفاراد تا میکروفاراد متغیر است . ولتاژ
شکست این خازن ها زیاد است و می تواند در ولتاژ های بالا (چندین هزار ولت) کار
کنند. دی الکتریک سرامیک تحت حرارت خیلی زیادی ساخته می شود. با استفاده از
دی اکسید تیتانیوم و یا انواع مختلف سیلیکات ها می توان دی الکتریک هایی با کیفیت
بسیار عالی و ثابت دی الکتریکی زیاد را بدست آورد. در خازن های عدسی شکل از
نقره ذوب شده به منظور ایجاد صفحات هادی به دو طرف سرامیک استفاده میشود.
خازن متغییر: خازن ها متغیر خازن هایی هستند که ظرفیت آنها در هر لحظه می توان
از حداقل تا حداکثر تغییر داد . با خازن های متغیر می توان ظرفیت مورد نیاز را تنظیم
کرد . از این گونه خازن ها در فرکانس های پایین ، متوسط و بالا استفاده می
شود . محدوده فرکانس های پایین از ۲۵۰ پیکو تا ۵۰۰ پیکو و برای فرکانس ها بالا
حدود چند پیکو فاراد است.
خازن هوا: خازنی است که دی الکتریک آن هوا است و بیشتر برای انتخاب فرکانس

مناسب در گیرنده ها با یک سلف به طور موازی بسته می شود . این گونه خازنها از چندین صفحه متحرک اند . صفحات به صورت یک در میان به فاصله منظم از یک دیگر قرار دارند . با چرخش محور که به صفحات متحرک متصل است ، صفحات متحرک بین صفحات ثابت حرکت می کنند ، سطح موثر صفحات تغییر می کند و در نتیجه ، ظرفیت خازن نیز متناسب با گردش محور تغییر می کند.

خازن تریمر: خازن های تریمر خازن های متغییر کوچک و با ظرفیت بسیار پایین هستند. ظرفیت این خازن ها از حدود ۱ تا ۱۰۰ پیکوفاراد است و بیشتر در تیونرهای مدارات با فرکانس بالا مورد استفاده قرار میگیرند. این خازنها بسیار کوچک اند و در مدارها بکمک پیچ گوشتی می توان آنها را تنظیم کرد . با تغییر دادن فاصله بین صفحات ، ظرفیت خازن تغییر می کند . ماده عایق این خازنها معمولا میکا یا سرامیک است.

منابع:

www.knowclub.com

www.wikipedia.org

www.daneshnameh.roshd.ir

www.edu.tebyan.net

www.beva.org

www.math.youngzones.org

